

Кабмін дозволив приватизувати шість обленерго

Кабінет Міністрів дозволив приватизувати державні пакети акцій «Харківобленерго», «Запоріжжяобленерго», «Черкасиобленерго», «Миколаївобленерго», «Хмельницькобленерго» і «Тернопільобленерго». Як повідомили у прес-службі КМУ, приватизація енергопостачальних підприємств дозволить залучити в енергетичну галузь кошти приватних інвесторів. У 2012 році глава Фонду держмайна Олександр Рябенко прогнозував, що від приватизації цих шести обленерго планують виручити близько 1,5-2 мільярдів гривень.

Українці стали більше купувати квартир

Протягом 2012 року нотаріусами України було завірено майже 266 тисяч договорів купівлі-продажу квартир і житлових будинків. Як повідомили у Міністерстві юстиції, вказана кількість угод майже на 4,5% перевищила показники 2011 року та на 18% — 2010-го. За словами міністра юстиції Олександра Лавриновича, другий рік поспіль ринок нерухомості в Україні продовжує поступове зростання.

11,1

на стільки відсотків у січні в порівнянні з груднем 2012 року обвалилося в Україні промислове виробництво, повідомили у Держстаті.

Іноземні усиновителі дають хворим українським дітям шанс вижити

Сьогодні у суспільстві активно обговорюється тема всиновлення українських дітей іноземцями. Одні кажуть, що потрібно спростити процедуру, щоб закордонні сім'ї мали можливість швидше отримати дозвіл на всиновлення українських сиріт, інші радять брати приклад із Росії і взагалі ледве не заборонити потенційним батькам із-за кордону брати у свої родини маленьких українців. «Відомості» вирішили з'ясувати, на чому боці правда.

Для початку трішки статистики. Як сказала начальник служби у справах неповнолітніх Волинської ОДА Алла Онишук, торік було всиновлено 33 волинських сиріт. Із них 28 — українськими родинами, п'ять потрапили в сім'ї іноземців. При цьому вона зазначила, що найстарший дитині, всиновленій українцями, сім років. У той час як іноземці усиновили дітей старшого віку.

— Хочу наголосити, що першочергове право всиновлення, згідно з нашим законодавством, мають українські сім'ї, — зазначила Алла Онишук. — Що стосується іноземців, то вони не можуть усиновити здорову дитину, яка не досягла п'ятирічного віку. Також сьогодні існує мораторій на всиновлення дитини іноземними громадянами протягом першого року після її сирітства. Винятком може бути випадок, якщо іноземці виявили бажання усиновити братика або сестричку раніше всиновленої ними дитини. Взагалі процедура всиновлення у нас прописана досить чітко: дитина, яка набула статусу сиріт, місяць стоїть на обліку в тій службі, яка її на нього поставила, далі анкета передається у районний банк даних дітей, які мають підстави для всиновлення, потім ми передаємо анкети у Державний де-

партамент всиновлення та захисту прав дитини, і вона перебуває на обліку в них. Після року перебування у держдепартаменті анкета дитини потрапляє у відкритий банк даних, доступ до якого мають іноземці. Тобто ми в області не впливаємо на рішення про іноземне всиновлення. Але без згоди самої дитини на таке всиновлення жоден суд не внесе позитивне рішення. При цьому дитина зберігає до свого повноліття громадянство України.

Щодо хворих дітей, яким менше п'яти років, то пані Алла зазначила, що Міністерство охорони здоров'я затвердило спеціальний перелік хвороб, маючи які маленькі українці можуть бути всиновлені. «Відомості» ознайомилися з цим списком. У ньому 64 захворювання, зокрема синдром Дауна, гепатит С, злоякісні новоутворення другої-четвертої стадій, епілепсія, сліпота обох очей і т. д. Чи багато знайдеться вітчизня-

них родин, що готові всиновити настільки хвору дитину?

— Українські усиновлювачі просто не мають фінансових можливостей для того, щоб пролікувати хвору дитину, — сказав головний лікар обласного будинку дитини Володимир Алейніков. — Адже таким діткам потрібні операції, які вартують десятки тисяч доларів. Плюс ще значну суму треба потратити на реабілітацію. У наших людей таких грошей немає. Якщо відверто, то й іноземці дуже перестраховуються, всиновляючи хвору дитину. Приміром, була одна родина, яка хотіла в дочерити дівчинку, що хворіла на гепатит С. Щороку на лікування цієї дитини треба було витратити до сорока тисяч доларів. Люди спочатку погодились, але після консультацій зі своїми спеціалістами відмовилися. Бо з'ясували, що навіть при дуже хоро-

шому лікуванні ця дівчинка доживе до 20-22 років. Зрозумійте, родина, яка зважується всиновити дитину, хоче мати надію, що зможе її вилікувати. Так було з першою нашою вихованкою, яку всиновили іноземці. Це було у 1993 році. В нас перебувала дівчинка Світлана. У неї був страшний діагноз — екстремія сечового міхура. Це коли сечовий міхур розміщений зверху. На той час у нас в Україні їй не могли допомогти, бо потрібних операцій не робили. Нові ж батьки забрали дитину у Швецію. Її прооперували. Дуже довгий час до нас надходили фото. Дівчинка стала жити повноцінним життям. У нас би її ніхто не усиновив і її життя було б безнадійним. Усього за двадцять років із нашого Будинку дитини іноземцями було усиновлено до 14 дітей.

За словами пана Володимира,

сьогодні в обласному спеціалізованому будинку дитини перебуває 19 вихованців. Із них шестеро — на тимчасовому утриманні. Тобто мами через різні життєві обставини не можуть зараз про них піклуватися, та хочуть у майбутньому виростити їх самі. 13 малюків можуть забрати у прийомні сім'ї чи усиновити. Вісім дітей мають статус інвалідів. Володимир Михайлович каже, що у них мало шансів знайти нових тата і маму в Україні. Тому він досить толерантно ставиться до тих іноземців, які приїжджають за хворими сиротами. Щоправда, востаннє іноземні усиновителі в очолюваному ним закладі побували років десять тому. Досить скептично директор Будинку дитини ставиться і до резонансних повідомлень про те, що іноземці усиновлюють наших дітей, щоб потім продати на органи.

— Коли до нас приїжджали усиновителі з Німеччини, то привезли товстезну папку документів, які, згідно з їхніми законами, мали зібрати. Я поцікавився. Так от, німецькій родині дозволять усиновити дитину, якщо її особиста кімната буде не меншою за 16 квадратних метрів. Вікна не можуть виходити на північ. Потенційні батьки мають надати довідки про рахунки у банку, щоб довести: якщо з ними щось трапиться, дитина буде матеріально забезпечена і т. д. Там досить серйозний і жорсткий контроль.

Зважаючи на зібрану інформацію, радили б тим українським «добродіянам», які виступають категорично проти всиновлення іноземцями, побувати в одному з сиротинців і побачити очі дітей, які найчастіше кажуть слово «мама». Хоча і не знають, що воно означає. Проте ладні промовляти його на будь-якій мові.

Наталка СЛЮСАР

На Волині продовжує діяльність незаконний гральний бізнес

З початку 2013 року працівники Управління Державної служби боротьби з економічною злочинністю УМВС України у Волинській області зареєстрували два факти грального бізнесу на території області.

Так, у одному з районних центрів Волині функціонувало два підпільних заклади закритого

типу, де надавали послуги гри у азартні ігри.

Згідно з зібраними матеріалами відкрито кримінальне провадження за вчинення правопорушення, передбаченого ст. 203-2 (провадження грального бізнесу) Кримінального кодексу України.

Під час досудового слідства у справі було вилучено 17 системних блоків, 13 ігрових автоматів і вісім тисяч гривень, отриманих адміністраторами гральних залів від клієнтів.

За незаконну діяльність у сфері грального бізнесу передбачена відповідальність у вигляді штрафу від 40 до 50 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян із конфіскацією грального обладнання.

Молочна продукція навесні дешевшати не буде

Молокопереробні підприємства України не планують знижувати ціни на молоко в лютому-березні. Про це заявив голова ради директорів Спільки молочних підприємств України Вадим Чагаровський, передають УНН. «Навесні ціна на молоко на прилавках не знизиться», — сказав Чагаровський. За його словами, незважаючи на сезонне зниження закупівельної ціни на молоко навесні, переробні підприємства не планують знижувати ціни на готову молочну продукцію.

Як пояснив Вадим Чагаров-

ський, нинішня закупівельна ціна на молоко на рівні 4,5 гривні за літр є збитковою для молокопереробних підприємств. «І компенсувати зростання цін за цей період неможливо», — зауважив експерт.

Він нагадав, що за останні три місяці ціна молочної продукції зросла залежно від регіону до 4-4,5 гривні за літр. «Безумовно, ця ціна спонукає переробників піднімати вартість готової продукції. Так, у кінці січня — на початку лютого ціна на полицях магазинів зросла в середньому на 3-4%, — зауважив Чагаровський.

Лучанин убив товариша по чарці, завдавши йому 79 ударів ножом

Людській жорстокості немає меж. Підтвердженням цього є резонансна справа, яку минулого року розглядав Луцький міськрайонний суд. 38-річний лучанин жорстоко вбив свого товариша по чарці, завдавши йому 79 колото-різаних ран ножом. Обставини справи з'ясували «Відомості».

Валерій (із етичних міркувань імена змінено), не маючи власної сім'ї, перебивався тимчасовими заробітками — переважно працював на «шабашках», а в останні кілька місяців «осів» у Львові. До луцької квартири, яку йому залишили батьки, перебравшись до села, навідувався двічі на місяць. Його поява в оселі нічого доброго для сусідів не означала: традиційно молодик влаштував п'ятику з своїми товаришами, яка супроводжувалася шумом і криками до самого ранку.

Того травневого дня Валерій

вийшов із автобуса Львів — Луцьк і одразу на автостанції наткнувся на своїх старих знайомих. Не бачилися чоловіки давно, тому гріх було несподівану зустріч не обміти. Зайшли до магазину, купили кілька пляшок горілки, пива, закуски та вирушили до Валерія «на хату».

Під час застілля у господаря виникла неприязнь до одного з гостей — незнайомого йому до цього часу Романа. Валерій помітив, як Роман випадково, совгаючи табуреткою, подер нею стіну на кухні. Від випитої горілки кров заграла не на жарт. Валерій зіскочив і вчепився руками в спортивну куртку Романа з криком: «Ти мені всі стіни пооббиваєш, я ж ремонт тут роблю!».

Вгамувати Валерія не вдалося, тому його товариші спровадили Романа додому, мовляв, так буде краще для всіх. Після цього застілля продовжилось. Придбаного у магазині виявилось замало, тому спіяніла компанія вирушила добрати свого ще у барі на запроваці. Ледве стоячи на ногах, Валерій повернувся додому вже на світанку.

Розбудив п'яницю стук у двері. На порозі стояв Роман із пляшкою оковитої. Сказав, що прийшов миритися. Валерій не заперечував, впустив свого несподіваного гостя у квартиру.

Чоловіки пішли на кухню, але випити по мировій чарці так і не судилося. Ще не зовсім протверезілий Валерій пригадав учорашній казус із обдертою стіною та накинувся на Романа з новим шквалом звинувачень. Гість роздратувався та вдарив Валерія пляшкою горілки по голові. Той і оком не мигнув. Не довго думаючи вхопив зі столу ножа та по-

чав гамселити ним Романа де бачив — по обличчю, ший, плечах. Коли чоловік у напівживому стані впав на підлогу, Валерій узяв ще одного ножа та почав несамовито «добивати» (як він сам охарактеризував свої дії на допиті) Романа вже двома кухонними лезами.

Хоч як дивно, але, розправившись зі своїм ненависним гостем, убивця Валерій спокійно пішов спати. Через кілька годин він прокинувся. Усвідомивши, що накоїв, зателефонував батькові та попросив його терміново приїхати. В гарячці почав мити підлогу на кухні. Разом із сміттям після гулянки він викинув і кроєвіки Романа. Коли слідчі запитали у нього, для чого це було зроблено, Валерій відповів, що не любить бруду.

Батькові нічого не залишалось робити, як повідомити про вбивство, скоєне його сином, у міліцію.

Рідні Валерія охарактеризували його на допиті як цілком нормального чоловіка поки він тверезий, але як тільки вип'є, то «поводиться агресивно, збуджено, не контролює свої вчинки».

Знаючи недоліки у його характері, батько доклав усіх зусиль, щоб врятувати сина від тюрми. Справа дійшла аж до Верховного Суду України, але безрезультатно. Адвокат переконував, що в матеріалах справи не встановлено об'єктивних даних, які б свідчили про те, що Валерій діяв із умислом, «направленим на вчинення злочину з особливою жорстокістю».

Проте і Верховний Суд залишив рішення Луцького міськрайонного без змін, засудивши Валерія до тринадцяти років позбавлення волі.

Ірина КОСТЮК